வாத்தியார் நாணுவய்யர்

வ.ரா.

'ஊருக்கு இளைத்தவன் பிள்ளையார் கோவில் ஆண்டி!' என்பது முன்காலத்து நாகரிக தோரணைப் பேச்சு. மதிப்பு படித்தர மாயிருப்பதற்குப் பிள்ளையார் கோவில் ஆண்டி அத்தாட்சி. மதிப் புக்கு முதுகு கொடுத்துத் தூக்குபவன் அவனே என்பது பண்டைக் காலக் கதை. அவனுக்கும் இளைத்தவர் பள்ளிக்கூட வாத்தி. பண்டாரத்துக்கும் கீழே போன வாத்தியார் அனுதாபத்துக்கு உரியவரே.

விஷ்ணுவின் நாபிக் கமலத்திலே தோன்றியவர் பிரம்மா. பிரம்மாவின் நாவிலே வீற்றிருப்பவள் சரஸ்வதி. சரஸ்வதியின் பிரதிநிதிகள் வாத்திமார்கள். வாத்திமார்களின் பரம்பரை, நல்ல உயர்ந்த பரம்பரைதான். ஆனால் பரம்பரைப் பெருமை என்பது பழைய காலத்துச் சங்கதி. பரம்பரையைப் பற்றிப் பேசுவது இக்காலத்தில் இகழ்ச்சிக்கு உரித்தானதாகும்.

நாணுவய்யரின் குடும்பம் ஏழைக் குடும்பம். 'ஏழையைக் கண்டால், மோழையும் பாயும்!' என்பார்கள். மேலும் நாணு வய்யரோ வாத்தியார்! மேலே நடப்பதைப் பற்றிக் கேட்பானேன்? ஊருக்குப், பொழுது போக்கும் பேச்சுப் போக்கும் நாணுவய்யர் என்று சொன்னால் போதாதா? விஸ்தாரமாக வேண்டுமென்றால் அடுத்து வரும் பாராக்களைப் பாருங்கள். படியுங்கள். என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யுங்கள்.

வெள்ளைக்கார நாகரிகத்தின் சுவாரஸ்யம் என்னவென்றால், மேலே யிருப்பவர்கள் எல்லோரையும் கீழ் நின்று சுமப்பவன் ஏழை யாயிருப்பான். மூளை வேலை, கை வேலை என்ற பாகு பாட்டின் சேஷ்டை இது. கை வேலை செய்பவனது ஊதியத்துக்குக் கூலி என்று பெயர். மூளை வேலையின் சம்மானத்துக்குச் சம்பளம் என்று பெயர். பள்ளிக்கூட வாத்தியாரின் வருமானத்தைக் கூலிச் சம்பளம் என்று சொல்லுவதா, அல்லது சம்பளக் கூலி என்பதா? ஆழ்ந்த யோசனை தேவை.

நாணுவய்யரின் கையின் பெருமையைப் பற்றிச் சொல்லத் தேவையில்லை. அவரது வலது கைவிரல்களை அவருடைய கையிலே காண வேண்டுமென்பதில்லை. பையன்களுடைய கன்னங்களில் ஐந்து விரல்களையும், ரேகைகள் உள்பட, விளக்க மாகக் காணலாம். இவ்வளவு திறமையுடன் கையை உபயோ கிக்கும் நாணுவய்யருக்குப் பட்டாளத்துச் சிப்பாயின் சம்பளத் துக்குக் கொஞ்சம் குறைவு. இருபது ரூபாய்க்குள் அடக்கம்.

அவருடைய மூளையோ, சதா கொதித்துக் கொண்டே யிருக்கும். அப்படியே உருகி வழிந்து, வெளியே வந்து விடுமோ என்று எனக்குப் பயம். இதைப் பற்றி அவருக்குத் துளிக் கூடப் பயம் கிடையாது. கொதிப்படைந்த மூளையின் உதவியைக் கொண்டு, அவர் பையன்களுக்கு எதை வேண்டுமானாலும் சொல்லிக் கொடுப்பார். அவரை யார் கேள்வி கேட்க முடியும்?

'பூமி உருண்டையா தட்டையா?' என்று நாணுவய்யர் பையன் களைக் கேட்பார். 'உருண்டை! என்பான் ஒருவன். 'இல்லை, ஸார்! தட்டை!' என்பான் இன்னொருவன். 'ஒருத்தருக்கும் தெரியாது, ஸார்!' என்பான் மூன்றாம் பையன். 'பூமி உருண்டையா யிருந்தால், நாமும் உருண்டு கொண்டே போக வேண்டும், ஸார். நாம் காலாலே நடக்கிறோம். பூமி தட்டை, ஸார்!' என்று இன்னொரு வன் காரணத்தோடு பதில் சொல்லுவான்.

'ராத்திரிச் சோற்றுக்கு வழியில்லாதவர்களுக்குப் பூமி எப்படி யிருந்தால் என்ன?' என்று வீட்டை நினைத்துக் கொண்டு, நாணு வய்யர் முணுமுணுப்பார். 'ஆமாம்' என்று துடுக்காய் ஆமோதித்த பையனுக்குப் பிரப்பம் பழம்.

பார்லிமெண்டு சபையிலே போடுகிற கூச்சலைப் பொறுக்க முடியாது என்பார்கள். சரஸ்வதியைக் கைப்பிடியாய்ப் பிடித்துக் கொண்டு வர முயலும் பள்ளிக்கூடத்துப் பேரிரைச்சலை, யாரால் தான் பொறுத்துக் கொள்ள முடியும்? 'வாத்திமார்களுக்கு, இந்தப் பொறுமையைக் காண்பிப்பதற்காகத்தான் சம்பளம்; அவர்க ளுடைய போதனைக்கல்ல!' என்று சொன்னால், நாணுவய்யர் பையன்களை நம் பேரில் ஏவி விட்டாலும் விடக்கூடும். எதற்கும் நாம் ஜாக்கிரதையாக இருப்பது உத்தமம்.

'எதற்கும் தோதில்லாதவன், பள்ளிக்கூட வாத்தி வேலைக்கு லாயக்கு!' என்பது பல பேர்களுடைய சித்தாந்தம். இந்த முடிவுக்கு நாணுவய்யர் விலக்கல்ல. நாணுவய்யர் அவரது ஐந்தாவது பிராயத்திலே, பள்ளிக்கூடத்தில் வைக்கப்பட்டார். வைக்கப்பட்டார்

என்பதைக் கேட்டு, பள்ளிக்கூடத்தை ஜெயில் என்று நினைத்துக் கொள்ளலாகாது. பள்ளிக்கூடத்தில், வைத்த இடத்தை விட்டு மாறுவதற்கு நாணுவய்யருக்கு மனமேயில்லை.

இட மோஹினி அவரைப் பிடித்துக் கொண்டதோ, என்னவோ! பின் காலத்தில் இதை நாணுவய்யர் ரொம்ப விமரிசையுடன் பேசுவார். 'அட்டைக் கிளாஸிலே இரண்டு வருஷம்; குட்டைக் கிளாஸிலே இரண்டு வருஷம்; மொட்டைக் கிளாஸிலே...' என்று அர்த்தமில்லாமல் அடுக்கிக் கொண்டே போவார். பிராஸம் போட்டுப் பேசினால், அது கவிதை என்று பாமர ஜனங்களும் பையன்களும் மயங்கிப் போவார்களாம்!

நாணுவய்யரின் அஸ்திவாரப் படிப்பு ரொம்பக் கெட்டியானது. எந்த வகுப்பிலும் அவர் இரண்டு வருஷத்துக்குக் குறைந்து இருந்ததே இல்லை. எனவே, அஸ்திவாரம் பலப்பட்டிருப்பதைப் பற்றி வர்ணிக்கவா வேண்டும்? பத்து வருஷம் படித்தார். ஐந்து வகுப்புக்கள் தாண்டினார். ஹனுமார் இலங்கைக்குத் தாண்டுவதற்குக்கூட இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டிருக்க மாட்டார். அலுப்புத் தாங்கமாட்டாமல், பெற்றோர்கள் நாணுவய்யரை ஜவுளிக் கடை வேலைக்கு அனுப்பினார்கள். பெண்களின் நாகரிகப் புதுச் சேலைகளைத் தொட்டு மடித்ததுதான் நாணுவய்யருக்கு மிச்சம்.

மறுக் கலப்பில்லாத மடமையைக் கண்டு யார்தான் அலுத்துச் சலித்துப் போக மாட்டார்கள்? குழந்தைகளின் மடமை நிறைந்த சொற்களைப் பெற்றோர்கள் மழலைச் சொற்களாகக் கருதி மகிழலாம். மற்றவர்கள் அவ்வாறு செய்ய வேண்டும் என்பதுண்டா? நாணுவய்யருக்கு வீட்டிலே சோறு தண்டம்; வெளியிலே வேலை அதை விடத் தண்டம்; பைசாவுக்குப் பிரயோசனமில்லை.

ஜவுளிக் கடைக்குப் போதாத சாமர்த்தியத்தைக் கொண்டு, நாணுவய்யர் வக்கீல் குமாஸ்தா வேலை பார்த்துச் சம்பாதிக்கலாம் என்று எண்ணினார். 'எண்ணமது சாமி நீ அறியாததோ?' என்று தாயுமானவர் புலம்பிய கதிதான் நாணுவய்யருக்கும் ஏற்பட்டது. ஜவுளிக் கடைக்கு அரை குறையான பொய் போதும். வக்கீல் குமாஸ்தா வேலைக்கு நிஜமே கலப்பிருக்கலாகாது என்கிறார்கள். புத்திசாலித் தனமென்றால் என்னவென்று நினைக்கிறீர்கள்? பொய் சொல்லுவதற்குத்தான் புத்தி என்று பெயர். நிஜம் பேசுவதற்குத் தைரியம் வேண்டும். நாணுவய்யருக்கு இந்த இரண்டு இனங்களும் பூஜ்யம்.

'பட்டி மேச்சல்' மேய்ந்து, கொட்டிலிலே வந்து படுத்துக் கொள்ளுகிற மாட்டை, உலகில் தட்டிக் கொடுப்பார்கள். கட்டுத் தரையில் இருந்து கொண்டு, வைக்கோலைப் போர் போராய் உள்ளே தள்ளும் மாட்டின் பேரில், சொந்தக்காரனுக்குக்கூட அன்பு இருக்காது. நாணுவய்யரிடம் பெற்றோர்களுக்கு எப்படிப் பிரியம் இருக்கும்? நாணுவய்யர் வீட்டுக்கும் பாரம்; பூமிக்கும் பாரம்! அவர் என்ன செய்வார், பாவம்!

'சண்டி மாட்டை அடித்தால், மற்ற மாடு தானாக ஓடும்!'' என்று குடியானவர்கள் சொல்லுவார்கள். அதைப் போல நாணுவய்யர் வேலை செய்தார். ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் ஒன்றிரண்டு மாதம் கௌரவம் கொடுத்துப் பார்த்தார். நாணுவய்யர் ஒவ்வொரு தொழிலையும் முரட்டு அடியாக அடித்து வீழ்த்தவே, வாத்தியார் தொழில் 'குடுகுடு'வென்று கிட்ட ஓடிவந்தது. நாணுவய்யர் அதைக் கெட்டியாய்ப் பிடித்துக் கொண்டார். பிடி குரங்குப் பிடிதான். வாத்தியார் வேலை அவரை விட்டுத் தப்பியோட முடியவில்லை.

எப்போதுமே, 'ஊமைக்கு உளறுவாயன் சண்டப் பிரசண்டன்!' எழுத்து வாசனையில்லாத ஐந்து வயதுக் குழந்தையைக் காட்டிலும் நாணுவய்யர் எவ்வளவோ உயர்ந்தவர்! சந்தேகமென்ன? சந்தேகமிருந்தால் அவர் பத்து வருஷ காலமாக வாத்தியாராக இருந்திருக்க முடியுமா? நாணுவய்யர் சொல்லுவது பையன்களுக்குத் தெரியாது. பையன்கள் சந்தேகம் கேட்பது வாத்தியாருக்குப் புரியாது.

'வாத்தியாரே! வீட்டிலே பையன் செய்கிற விஷமம் தாங்க முடியவில்லை. அவனை இங்கே மறித்துப் போட்டு வையுங்கள்!' என்று பெற்றோர்கள் சொல்லுவது உங்களுக்கு நன்றாக ஞாபகமிருக்கும். பள்ளிக்கூடத்தில் என்ன வேலை நடக்கிறது என்பது பெற்றோர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். பள்ளிக்கூடத்தில் வேலை இன்னதென்று நாணுவய்யருக்குத் தெளிவாய்த் தெரியும். நாணுவய்யரும் ஊராரும் ஒத்துப் போகிற விஷயத்தில் நாம் ஏன் தலையிட வேண்டும்?

நாணுவய்யரின் இந்த வேலைதான் எளிது என்கிறீர்களோ? அதை ஏன் கேட்கிறீர்கள்? ஜெயிலர் வேலைகூடக் கஷ்டமில்லை. சிறைக் குற்றவாளிகள் வயது வந்தவர்கள். அவர்களைத் தண்டித்துக் கொட்டத்தை அடக்கி விடலாம். குழந்தைகளை அவ்வாறு அடக்க முடியாது. இந்த நிமிஷத்து அடி, அடுத்த நிமிஷத்தில் மறைந்து போகும். ஒரு பையனுக்குக் கொடுத்த தண்டனையைப் பற்றி, மற்றப் பையன்களுக்குக் கவலையே இருக்காது. மறதி மிகுந்து,

கவலை யில்லாத குழந்தைகளைக் கட்டி மேய்க்கும் வாத்தியாருக்கு எத்தனை லட்சம் வேண்டுமானாலும் சம்பளமாகக் கொடுக்கலாம்.

நாணுவய்யர் இன்ஸ்பெக்டரை ஏய்க்க மட்டும் எப்படியோ கற்றுக் கொண்டிருக்கிறார். எல்லாப் பையன்களும் நேற்றுத்தான் பள்ளியில் வந்து சேர்ந்தார்கள் போலத் தொனிக்கும்படியாக, இன்ஸ்பெக்டரிடம் சமாதானம் சொல்லுவார்.

'குடியானவர்களின் குழந்தைகள்; அவர்கள் தினம் தினம் பள்ளிக்கூடத்துக்கு வர மாட்டார்கள்!' என்று சொல்லிக் கொண்டே, நாணுவய்யர் இன்ஸ்பெக்டருக்கு வெற்றிலை மடித்துக் கொடுப்பார். இன்ஸ்பெக்டர் தமது சிவந்த நாக்கை நீட்டிப் பார்ப்பார். பிறகு நாணுவய்யரை யார் என்ன செய்ய முடியும்?

என்ன சொன்னாலும், நாணுவய்யர் அருமையான மனிதர். அவருக்கு அதிருப்தி என்பதே கிடையாது. கிடைத்ததைக் கொண்டு ஜீவனம் செய்பவர். விதியைக் கூட நோகாதவர். எப்படியாவது காலத்தைப் போக்க வேண்டும் என்று கங்கணம் கட்டிக் கொண்டிருக்கிற கோஷ்டியைச் சேர்ந்தவர். உலக விவகாரம் அவருக்குத் தெரியாது. 'தேவையுமில்லை!' என்பார். அவர் சொல்லுக்கு அப்பீல் ஏது?

ஆனால் அவருக்கு ஒரே ஒரு மனக்குறை. பள்ளியிலே அவர் கியாதி வாய்ந்தவரா யிருந்தாலும், வீட்டிலே அவருக்குச் செல்வாக்குக் கிடையாது. அங்கே ராணி ராஜ்யம்தான். வீட்டிலே வாய் திறக்க மாட்டார்; வாய் திறப்பதற்கு, அவரையும் வீட்டையும் சேர்த்து ஆட்சி நடத்திவரும் உத்தம மனைவி, அவருக்கு இடங் கொடுப்பதில்லை. இந்தக் குறை நீங்குவதற்கு, நாணுவய்யர் அடுத்த ஜன்மத்தை நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்.

-1933